

bao mi je novi. 'Moj prijatelj ima takav auto, idemo kod njega', dobio je naš Vespaš, domaćin iz Pescara. Imali smo što za vidjeti, punu halu fenomenalnih starih Volkswagena i specijalizirani dućan. Remen sam odmah dobio na poklon, Bubaški kodeks da se na putu pomaže ne poznaje granice. Usto, stari Volkswageni znaju točno gdje treba zatrokirati i čine to namjerno, uvjeren sam! Inače bismo pored ove čudesne hale prošli bez zaustavljanja. Zdravko je nakon toga cvrkutao i probijao se kroz teški promet juga Italije ne propuštajući nervozne Fiat Pande. Nije savršeno lakiran, već sam ga ostavio 'znucanog' da mi ga nije žao voziti pa ga se malo i boje.

Do Barija je dionica kritična zbog velikih rupa na cesti. Zato Zdravko nosi terenske gume. Nikad nisam volio spuštene aute, ovako mi je više cool. I mogu njime bilo gdje. Koncept je jasan: kamper za divljinu! Ušao je u trajekt kao mravac, jer pored njega kamperi izgledaju kao veliki dečki. Jasno, Zdravko je te noći ipak bio najveća zvijezda na trajektu Bari-Drač. Plovidbu smo prespavali.